

stjellige Frister, der skulle regulere Overgangen, at de skulle bestemmes ved kongelig Anordning, baade den Frist, i hvilken det er tilladt jævnfides at bruge det gamle og det nye Maal, og den Tid, da det skal være forbudt, som før nævnt, under Straf Alle og Enhver især at kunne anvende det gamle Maal. Denne sidste Bestemmelse mener jeg nu, som jeg tidligere har antydet, er overmaade uheldig. Der er kun en Bemærkning, jeg endnu har tilbage, og det er den, at vi i Slutningen af § 10 finde en Bestemmelse, som synes at være moderne nu i alle de Sager, som blive os forelagte, den, at Sagerne skulle behandles som offentlige Politisager. Man maatte herefter tro, at denne Behandling som offentlige Politisager var en ganske fortrinlig Behandlingsmaade, som vi have her i Landet. Dette er jo paa ingen Maade Tilfældet. Der er dem, som troe — det har jeg havt Anledning at bemærke — at Forskjellen mellem almindelig Justitsforfølgning og Forfølgning som offentlig Politisag bestaar deri, at der i Justitsager bestikkes Aktor og Defensor og i offentlige Politisager ikke, men at det ellers er det Samme. Det er paa ingen Maade Tilfældet, der er en essentiel Forskjel mellem offentlige Politisager og egentlige Justitsager som jeg nu ikke skal komme ind paa nærmere at udvinkle, men af hvilke jeg dog skal give den Anthyding, at man under den offentlige Politisag ifinder Straffe, hvor der slet ikke kunde være Tale derom, dersom Sagen var justitiel Behandling undergivet. Det staar i Forbindelse med, at man kriminelt ikke straffer Uagtsomhed, undtagen i saadanne Tilfælde, hvor Strafelloven undtages vis udtryffeligt foreskriver, at Uagtsomhed skal straffes, medens man derimod i offentlige Politisager har ganske andre Hensyn at tage, og straffer, hvor Paagjældende ikke har havt det Mindste, der lignede en Lovstridig Hensigt. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men blot anføre et Exempel. Dersom man vilde tænke sig i denne Sag, at Indenrigsministeren i den Anordning, som er stillet i Udigt, vilde foreskrive, at en eller anden Beholder skal være en bestemt mathematisk Figur, og at den Beholder ogsaa blev konstrueret og lavet saaledes, at den i Virkeligheden var den bestemte mathematiske Figur saa nøie som det overhovedet kan ske — et vist Spillerum maa der altid være — men det saa ved Paagjældning eller senere Tryk befandtes, at den mathematiske Figur havde givet sig en Smule i Længden eller Bredden, vilde man under en justitiel, kriminal Sag aldrig kunne straffe Noget derfor, thi der manglede ikke Kjendstab til Loven,

og var heller ingen Lovstridig Hensigt til Stede. At man derimod gjør det i offentlige Politisager, have vi set Domme for. Jeg tillader mig derfor at henstille, at vi holde os til de almindelige Regler for Strafferetspleien, ogsaa paa det Omraade, som her foreligger.

Højmark: Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgtreds (Dahl) begyndte sit Foredrag med at bemærke, at han vilde hilse Gjennemførelsen af denne Reform med Glæde, og kun vilde beklage, at den kom noget sent. Jeg kan ikke ganske dele denne Opfattelse med det ærede Medlem. Jeg staar i det Hele meget tvivlende lige overfor det foreliggende Spørgmaal, om det ogsaa er rigtigt nu at vedtage en Lov, der griber saa dybt ind i mange Forhold, thi derom ere vist Alle enige, enten man ønsker Forslaget op høiet til Lov eller ikke, at det, som her foreslaas, er af temmelig stor og indgribende Betydning, og under saadanne Forhold forekommer det mig, at to Ting skulde klæres: Er det en Nødvendighed, at vi gaa over til det metriske System, eller har der hos Befolkningen vttret sig en saadan Trang, at det en Pligt at imødekomme den? Hvad enten jeg ser paa den ene eller paa den anden af disse to Grunde, ser jeg ikke, at Forholdet er saaledes, at det vilde være rigtigt for Riksstillet at gaa ind paa Forslaget. Jeg tror ikke, at man kan sige, at det er en tvungende Nødvendighed at gaa ind derpaa. Jeg veed nok, at man siger, at man rundt om i andre Lande har det metriske System, men lad os huske paa, at England har det ikke, og dersom det skulde være en saa stor Fordel at bruge det metriske System, skulde det være underligt, om Englænderne, der jo ere et praktisk Folk og drive Handel som intet andet Folk, ikke skulde ville gaa ind paa det. Vi have det heller ikke Ost for os, nemlig i Rusland, og naar man nævner andre Lande, vil jeg med Hensyn til Tyskland gjøre den Bemærkning, at der kunde være særlige Grunde til at indføre det der, fordi de, efter at det tyske Rige var blevet samlet, nødvendigvis maatte have sættes Bestemmelser over hele Riget for Vægt og Maal, der indtil da var forskjelligt i de forskjellige Landsdele. Der foreligger altsaa ikke Noget om, at det er en Nødvendighed for os lige overfor andre Lande. Man har sagt, at det vilde være en stor Lettelse, fordi man derved fik Tidlingsstytemet gennemført. Jeg vilde ogsaa sætte Pris paa at faae Tidlingsstytemet, men kan man ikke faae det paa anden Vis, saa tror jeg rigtignok, at den Fordel kan blive for dyretjæbt, thi naar